

Правоутворення в Україні: теоретико-правові та практичні аспекти

Монографію присвячено дослідженню теоретико-правових та практичних аспектів утворення права в Україні крізь призму аналітичної розробки та теоретичного обґрунтування комунікативно-інституційного підходу до його пізнання. У праці здійснено аналіз історії формування уявлень про правоутворення; з'ясовано переваги положень типів правопізнання для подальшого дослідження правоутворення як самостійного правового явища, а також визначено функціональні можливості методології наукового дослідження правоутворення.

Обґрунтовано переваги застосування комунікативно-інституційного методологічного підходу до наукового дослідження утворення права, розкрито закономірності утворення права як самостійної юридичної категорії. Проаналізовано теоретико-правові аспекти і практичне значення факторів правоутворення, здійснено їх класифікацію, обґрунтовано наявність форм утворення права та надано їх характеристику, розкрито процесуальні основи утворення права.

Аналіз процесу утворення права в Україні дав змогу автору з'ясувати перспективи розвитку права в Україні, здійснити їх узагальнення в межах комплексу напрямів розвитку правоутворення в Україні, а також встановити і обґрунтувати шляхи вдосконалення правоутворення.

Монографія розрахована на наукових і науково-педагогічних працівників, правознавців-практиків, які здійснюють розробку проектів правотворчої документації, суб'єктів правоінтерпретаційної та правозастосовної діяльності, докторантів, аспірантів, студентів вищих навчальних закладів юридичного профілю, а також широке коло читачів, які цікавляться зазначеною проблемою.

ЗМІСТ

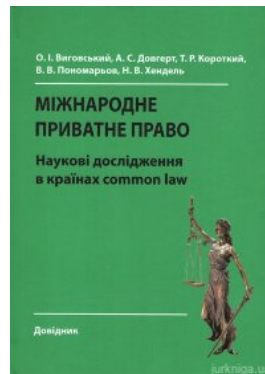
ПЕРЕДМОВА	5
ВСТУП	7
Розділ 1. ІСТОРИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПРАВОУТВОРЕННЯ	14
1.1. Формування світоглядної основи наукового дослідження правоутворення	14
1.2. Сучасні уявлення про правоутворення та перспективи його наукового дослідження	56
<i>Висновки до розділу 1</i>	73
Розділ 2. МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПРАВОУТВОРЕННЯ	78
2.1. Розуміння правоутворення в аспекті сучасних типів правопізнання	78
2.2. Функціональні можливості методології наукового дослідження правоутворення	101
2.3. Переваги комунікативно-інституційного підходу до пізнання правоутворення	130
<i>Висновки до розділу 2</i>	168
Розділ 3. ПРАВОУТВОРЕННЯ ЯК ЮРИДИЧНА КАТЕГОРІЯ ТА ЯВИЩЕ СОЦІАЛЬНОЇ ДІЙСНОСТІ	176
3.1. Правоутворення як елемент понятійно-категоріального апарату юридичної науки	176
3.2. Комунікативно-інституційна основа аналізу та класифікації факторів правоутворення	217
3.3. Комунікативно-правова природа та інституційна складова форм правоутворення	252
3.4. Процесуальність як властивість правоутворення: комунікативно-інституційний підхід до характеристики	289
<i>Висновки до розділу 3</i>	325

Розділ 4. ПРАВОУТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	332
4.1. Сучасний стан правоутворення в Україні	332
4.2. Перспективи розвитку правоутворення в Україні та шляхи його вдосконалення	392
<i>Висновки до розділу 4</i>	423
ВИСНОВКИ	429
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	438

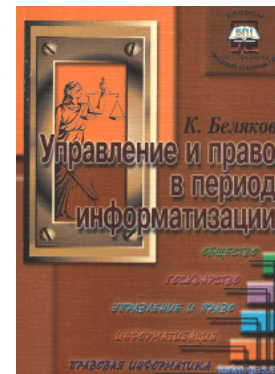
Книги, які можуть вас зацікавити

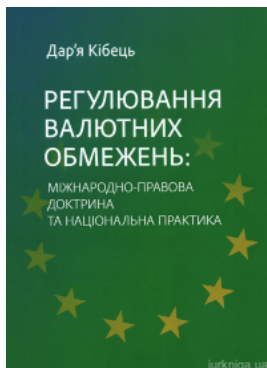
Рекодифікація
цивільного
законодавства України
в умовах
євроінтеграційних
процесів

Міжнародне приватне
право: наукові
дослідження в країнах
common law: довідник

Управління і право в
період
інформатизації

Регулювання валютних
обмежень:
міжнародно-правова
доктрина та
національна практика

Глобальний
конституціоналізм.
Теоретичні підходи та
правові виклики до
формування

Практикум з
міжнародного
приватного права та
міжнародного
цивільного процесу

Перейти до галузі права
Теорія держави і права

[Перейти на сайт](#) →